

U ovome broju:

Istražili smo	16
Roveri	19
Radionice	20
Alpski kamp	21

DRAGI IZVIDAČI, VELIKI POZDRAV!

Kada nekom kažete da ste izviđač, koja je prva asocijacija koja toj osobi padne na pamet? Čvorovi, maršama, uniforma...? Možda, ali meni se čini da je to kamp ili kampiranje. Vjerujem da je i svakom izviđaču kampiranje negdje pri vrhu ljestvice aktivnosti u izviđačima.

Mi smo ovoga ljeta bili na dugoočekivanom velikom kampiranju (*Camporeu*) u Nizozemskoj. Neki su to iščekivali pune četini godine. Kako je tamo bilo, pokušat ćemo vam približiti u ovom *Odjeku*. Ukratko: bilo je odlično! Puni smo dojmova. Bilo je puno duhovnosti, druženja, igara, natjecanja, smijeha, suza...

Sada kada pitate izviđače koji su bili u Nizozemskoj što je sljedeće, kao iz topa kažu: 2015. Švicarska i 2018. Engleska. No prije toga se vidimo na manjim kampovima, kantonovanjima, izletima, druženjima i redovnim izviđačkim sastancima.

Alan Požgaj

ISTRAŽILI SMO...

Dugo očekivani polazak na kampiranje u Nizozemsku napokon je došao. Nekoliko godina smo se pripremali za ova veliki događaj. Nije se pitalo kad su izviđački sastanci. Nije se gledalo koliko smo udaljeni od mjesta sastanaka. Hrabrilo se i poticalo kad bi se činilo da je ovo putovanje nemoguća misija. Skupljala se svaka moguća kuna, tražili se godišnji odmori, odgađale studentske obveze, pravile se nove putovnice ili osobne iskaznice, uređivala se i provjeravala izviđačka oprema, pregledavala se ruta putovanja i na kraju se svakodnevno pratila vremenska prognoza.

Posebno se vodilo računa o tome da se što više istraži i sazna o zemlji vjetrenjača, tulipana, vodnih kanala, bicikala, sira i kuća sa slamnatim krovovima.

Istražili smo da se ta zemlja s pravom zove Nizozemska. Nema planina ni gora. Uglavnom ravnica, i to veliki dio ispod razine mora. Da je kojim slučajem more probilo nasip, naš kamp bi se našao tridesetak metara ispod vode.

Ovaj podatak nas je potaknuo na "više istraživanja" po našim Biblijama. Otkrili smo da su se gotovo svi veliki događaji zapisani u Bibliji dogodili na brdima, gorama ili planinama. Sjetimo se samo Morije, Sinajske gore, Karmela, Gore preobraženja, Maslinske gore, Gore blaženstava, Golgote, Gore uznesenja...

Isus je govorio o gradu na gori čija se svjetlost ne može sakriti. Isus je uzlazio na goru da bi se sastajao s Bogom u molitvi. Izviđači se često penju na gore i planine i "k brdima oči svoje podižu odakle će im doći pomoć".

Nije stoga čudno kad se čuje da smo na gorama "bliže Bogu". Volimo biti gore. Volimo promatrati prirodu iz visine.

A sad putujemo u zemlju koja je jedna velika nizina. Zemlju za koju smo čuli da je, uz već rečeno, zemlja piva, prostitucije, legalnog konzumiranja droga...

Postavili smo si veliko i važno pitanje: Hoćemo li se s našeg putovanja vratiti kao "pukovnici ili kao pokojnici"?

Kao pravi istraživači dali smo se na posao. Istražili smo zanimljiv događaj iz biblijske povijesti koji je zapisan u 1. o kraljevima 20,22-25,28:

"Tada pristupi prorok izraelskom kralju i reče mu: 'Hajdemo! Ohrabri se i razmisli dobro što ti je činiti, jer će dogodine aramejski kralj napasti na te.' Sluge su savjetovale aramejskog kralja: 'Učinimo dakle ovako: makni ove kraljeve i postavi na njihovo mjesto upravitelje. Njihov bog je bog gora, i zato su bili jači od nas. Ali ako se pobijemo s njima u ravnici,

sigurno ćemo mi biti jači od njih. Zatim skupi sebi veliku vojsku kolika je bila ona koju si izgubio, toliko konja i toliko kola. Tada ćemo se pobiti s njima u ravnici, i sigurno ćemo ih nadvladati.' On ih poslušao i učinio tako. Tada pristupi Božji čovjek izraelskom kralju i reče: 'Ovako veli Jahve: Zato što Aramejci kažu za Jahvu da je Bog bregova i da nije Bog ravnica, ja ću predati u tvoje ruke ovo silno mnoštvo da spoznate da sam ja Jahve.'"

Upravo dok smo ovo istraživali, počela je padati kiša. Znali smo da nas čekaju velika iskušenja. Kako ćemo se snaći i izdržati u blatu i vlazi koja nas je čekala?

Sve naše bojazni i strepnje doživjele su vrhunac onog trena kad smo stigli na mjesto gdje smo trebali podići logor.

Blato i voda "do koljena", velika šuma s visokim stablima, vlaga i na zemlji i u zraku.

U takvim smo se uvjetima opet dali na istraživanje. Pitali smo se i mi: je li Jahve i danas Bog bregova, ali i ravnica?

Odgovor smo ubrzo dobili na našim jutarnjim i večernjim proučavanjima u kojima smo istinski uživali radujući se svakom novom otkriću.

Istražili smo što znači imati povjerenje u Boga i ono što On kaže. Zatim smo sagledavali od kolike je važnosti biti prihvaćen i prihvaćati druge. Prekrasno je biti prihvaćen sa svim svojim manama i vrlinama. Nadalje smo istražili da je Bog prema nama izuzetno strpljiv dok očekuje da pokažemo hrabrost i odvažnost u svakidašnjem povjerenju u Njega.

Sa svakim novim danom sunce je bilo sve jače. Kiša je bila daleko od nas. Radost i raspoloženje raslo je iz sata u sat. Bili smo svjedoci sve većeg zajedništva sa svima onima koji su nam se u početku činili stranci. Razlika u jezicima bila je sve manji problem. Udružili smo se u zajedničkom slavljenju našeg Boga koji se i ovog puta pokazao kao Bog brda i dolina.

Tamo u "dolini" tisuće srca se udružilo u slavljenju Boga. Tamo u "dolini" ljubav Božja još jednom je pokazala svoju veličinu i moć. Tamo u "dolini" doživjeli smo da smo postali "grad na gori" za nošenje Radosne vijesti onima koji su u poplavama očaj i beznađa. Tisuće zapaljenih baklji razišlo se po svim brdima i dolinama čitave Europe. Dragi izviđači, svijetlite i neka se vidi vaša svjetlost gdje god se nalazili – na brdu ili u dolini.

ROVERI

Uz redoviti program na kampu su bile organizirane i dodatne aktivnosti za *rovere* (izviđače od 16 do 19 godina). Centar okupljanja i aktivnosti bio je *rover cafe*, šator u kojemu su se u večernjim satima, uz hranu, piće, punjenje mobitela i druge aktivnosti okupljali *roveri*. To je bila prilika koja se ne propušta. Iako smo tijekom cijelog kampa upoznavali i družili se s mnogim izviđačima raznih nacionalnosti, boje kože i dobi, ovdje smo imali priliku upoznati se i sklopiti prijateljstva s mladima naših godina; razgovarati o temama koje se tiču naše životne dobi i upoznati kako je živjeti, školovati se i provoditi slobodno vrijeme u drugim državama i mjestima.

Svaki put se iznova iznenadim kako svi imamo toliko sličnosti – jedan cilj i jednog Boga, pa kada sam prilazila bilo kojoj osobi, doslovno sam imala osjećaj da prilazim svojem dragom bratu ili sestri. Zanimljiv je trenutak kada shvatimo da nismo sami u svojem domu, gradu, zemlji, već da smo umreženi u globalnu mrežu tisuća mladih s kojima imamo najmanje jednu zajedničku stvar – našeg Boga, a sa svakim od ovih izviđača imali smo još jednu, koja nas još čvršće veže – izviđaštvo.

Imali smo priliku družiti se cijeli tjedan, sklapati prijateljstva, razmjenjivati kontakte, a tijekom tog tjedna imali smo priliku sudjelovati u raznim aktivnostima. Jedna od njih bila je *rover hike* – noćno orijentacijsko trčanje/hodanje. Imali smo priliku međusobno potaknuti natjecateljski duh, ali i pokazati i primijeniti znanje i vještine koje imamo, upotrijebiti snalažljivost i pokazati timski rad. Prvi zadatak je bio organizirati i prijaviti ekipe (5-10 sudionika), a u subotu navečer smo kretali.

Na početku smo svi ušli u autobuse i vozili se dvadesetak minuta do planiranog mjesta. Tamo su nam dali kartu i još neki pribor: naš zadatak je bio kretati se prema karti od stanice do stanice na kojima su bili određeni zadatci koje je trebalo riješiti i što prije stići do cilja. Početak je bio u 22 sata, a krajnji rok dolaska u 6 sati (tko ne uspije doći do cilja, organizatori ih pronalaze i voze natrag). Ovo je bilo posebno, zanimljivo, ali i naporno iskustvo. Gotovo cijelu noć kretali smo se kroz šumu i po cesti, rješavali zadatke u kojima je bila potrebna snalažljivost, izuzetan timski rad, upornost i preciznost jer za svaku pogrešku, ali i za sve dobro obavljeno dobivali smo bodove. Možda se možemo pohvaliti rezultatom iako vjerujem da su sve ekipe dale sve od sebe; od 27 timova koji su se prijavili, 2 tima sastavljena od hrvatskih izviđača zajedno su zauzela treće mjesto.

Uza sve to mislim da smo se uspjeli dobro zabaviti, bolje upoznati i mnogo toga naučiti. U petak je za *rovere* organizirano natjecanje u splavarenju. Podijelili smo se u skupine od pet do deset članova i zadatak nam je bio napraviti splav od materijala koji smo dobili: četiri velike bačve, puno trupaca i konop. Hrvatskom timu pridružila su se dva brata iz Njemačke i krenuli smo raditi. Završili smo za pola sata i onda krenuli na dekoraciju. Napravili smo jarbol i zastavu, kormilo i još puno malih estetskih detalja. Nakon sat i pol čekanja, cijela ekipa je postala nervozna; počelo je natjecanje! Postavili smo splav na startnu crtu i krenuli. U prvoj utrci naš je tim pobijedio! Bili smo jako sretni, ali smo znali da nas čeka još jedna utrka. Ponovno smo bili na startnoj crti s velikom tremom. Finale je počelo, publika je navijala, a mi smo dali sve od sebe. Ponovno smo bili prvi i tom pobjedom osigurali prvo mjesto. Svi smo bili jako iscrpljeni, ali i sretni. Dobili smo majice i bili smo jako ponosni. Toj su pobjedi uvelike pridonijeli Nijemci koji su znali puno čvorova i vezova pa smo mogli napraviti dobru splav.

Nije teško pogoditi da je naš boravak, druženje i aktivnosti s *roverima* još povećao ionako odličan dojam koji je ovaj *Camporee* ostavio na nas. Zato sve vas pozivamo da se pridružite izviđačima.

RADIONICE

Kada izviđači razmišljaju o kampu, sigurno su radionice jedna od asocijacija koja im dođe na um. Na radionicama izviđači nauče puno novih stvari i dobiju neke ideje kako bi mogli svoje izviđačke sastanke i kampove učiniti zanimljivijima.

Tako smo i mi na kampu u Nizozemskoj imali jako puno zanimljivih radionica. Izviđači su mogli napraviti izviđačku majicu sa svojim imenom, naučiti raditi različite vrste narukvica – od *paracord* narukvica, *friendship* narukvica pa do *loom band* narukvica koje su oduševile sve generacije koje su se našle na kampu.

Izviđači koji su položili test plivanja mogli su sudjelovati u raznim vodenim aktivnostima kao što je vožnja kajakom i kanuom i raznim igrama u vodi. Bilo je tu i aktivnosti za one koji vole adrenalin: spuštanje po užetu, penjanje po stijeni, penjanje po kutijama, *Angry Birds* uživo... Također je bilo i kreativnih radionica gdje su izviđači mogli pokazati svoju kreativnost; neke od takvih radionica bile su izrada životinjica od žice i vune, crtanje po drvetu, izrađivanje okvira, šivanje, izrada različitih predmeta od vune. Ljubitelji sporta mogli su uživati u nogometu, odbojci, teretani u prirodi i drugim igrama s loptom. Izviđači su također mogli naučiti osnovu sviranja bubnjeva i izviđačkog marširanja te kako napraviti svoju kutijicu za preživljavanje. Bilo je tu još mnogih drugih aktivnosti tako da je svaki izviđač mogao pronaći sebe u nekoj od njih. Sad je na redu da čekamo nove aktivnosti na sljedećem kampu.

ALPSKI KAMP

Alpski kamp 2014., koji je ove godine bio organiziran od 10. do 17. kolovoza 2014. mogli bismo označiti kao kišovit, obiteljski i malo drugačiji od onoga na što smo navikli dosad. Kišovit, zbog toga što, osim prvog dana, nije bilo dana da nas nisu "razveselile" kapljice kiše. Obiteljski, jer je na kampu bilo vrlo malo sudionika, što je stvaralo ugodno obiteljsko ozračje. A malo drugačiji zbog toga što je bila potrebna prilagodba vremenskim uvjetima kakvih dosad još nije bilo.

Vođe su se i ove godine potrudili da sudionici iskuse čari prekrasne rijeke Čezsoče i općenito slovenskog sjevernog primorja. U međuvremenu smo neki od sudionika kampa "skoknuli" do susjedne Italije, gdje smo pozdravili gorske domorodce, dok su neki ostali u slovenskim planinama i vrijeme proveli uz Krnsko jezero.

Vođe su nam ove godine otkrili tajnu preživljavanja u prirodi, kao, primjerice, kako pod vedrim nebom napraviti suhi i topao bivak i kako uloviti ribu jedinim oruđem – rukom.

Također smo se vratili na nekoliko trenutaka u povijest dok smo u Kobariskom muzeju upoznavali strašnu stranu rata koji je divljao u ovim prekrasnim krajevima. Kobarid smo napustili u želji da se takve grozote više nikada ne ponove.

Budući da nam je priroda ove godine to dopustila, otišli smo gledati snagu i jačinu vode. Kad se suoči s takvim silama, kojima može upravljati jedino Stvoritelj, čovjek se mora zamisliti nad činjenicom koliko je mali i ranjiv. Posjetili smo i pogledali na malo drugačiji, ispitivački način i kulu Kluže. U malom adrenalinskom parku, kroz koji su nas proveli naši vodiči, upoznali smo Kluže iz različitih perspektiva, a ujedno probudili naše pomalo uspavane mišiće.

Za duhovno ohrabrenje i za umni poticaj pobrinuo se Zmago Godina. Govorio je o životu bez žaljenja, o jednosmjernoj ljubavi te neiscrpoj milosti za iscrpljeni svijet. Za tjelesnu hranu brinuo se dobar kuharski tim te smo imali priliku kušati odličnu zdravu hranu.

Večernja druženja uljepšali su sudionici kampa iz Srbije koji su se potrudili da naša lica budu vedra i nasmijana. Petak uvečer proveli smo u Bovcu ili, kako ga je vođa skupine BeeGesus nazvao "u Boveku", gdje smo bili na koncertu spomenutog gospel zbora koji je svojim skladbama probudio to malo mjesto.

Usprkos promjenjivom vremenu i izazovima koje nam je ono donijelo, imali smo lijepo izviđačko ozračje s pravom vatrom koja je ove godine sve vrijeme preživjela pod platnenim pokrovom jurte.

Puno dobrih i brižno planiranih aktivnosti doslovno je odnijela voda, što znači da nas sljedeće godine očekuje kamp o kojem ćemo sanjati godinama. Zato pozivamo sve vas, ljubitelje prirode i dobrog druženja i čijim venama protječe barem malo adrenalina da ne propustite dolazak na Alpski kamp 2015!!!!

